

Hensyn til sædvanlige Retshandler til Fyldestgørelse af sit særlige Behov. De her nævnte Retshandler anses for indgaaet paa begge Ægtefællers Ansvar, hvis ikke andet fremgaar af Omstændighederne.

Den anden Ægtefælle forpligtes ikke ved Retshandelen, hvis den, med hvem den blev indgaaet, indsaa eller burde indse, at det, som Retshandelen gik ud paa, ikke var paakrævet.

§ 53.

Misbruger en Ægtefælle den Ret, som tilkommer den efter § 52, kan Overøvrigheden paa den anden Ægtefælles Begæring fratage den Retten. Denne skal dog atter tilbagegives den, naar Ægtefællerne er enige derom, eller Forholdene har forandret sig.

Overøvrighedens Afgørelse kan ikke gøres gældende mod godtroende Trediemand, medmindre den indtegnes i Ægtepagtsbogen i Overensstemmelse med Reglerne i Kapitel IV.

§ 54.

Er en Ægtefælle, medens Samlivet bestaar, ved Fraværelse eller Sygdom forhindret i at varetage sine Anliggender, kan den anden Ægtefælle, for saa vidt ingen anden har Bemyndigelse hertil, paa dens Vegne foretage, hvad der ikke uden Ulempe kan opsættes, oppebære dens Indtægter og, hvor det for Familiens Underhold er uomgængelig nødvendigt, afhænde eller pantsætte dens Ejendele. Fast Ejendom kan dog i intet Tilfælde afhændes eller pantsættes uden Overøvrighedens Samtykke.

§ 55.

Er Løsøre, som tilhører den ene Ægtefælle, med dennes Samtykke inddraget til Benyttelse under en Erhvervsvirksomhed, som drives af den anden Ægtefælle, bliver Retshandler, denne foretager vedrørende saadant Løsøre, bindende for Ejeren, medmindre Trediemand indsaa eller burde indse, at Ægtefællen var uberettiget til at indgaa Retshandelen.

Kapitel VI.

Regler om Forældremyndigheden.

§ 56.

Forældremyndigheden over de fælles Børn tilkommer Ægtefællerne i Forening.

§ 57.

Er Forældrene ikke enige om Udøvelsen af Forældremyndigheden, kan Overøvrigheden,

hvor Barnets Tarv tilsiger det, paa Begæring af en af Forældrene henlægge Afgørelsen af Tvistigheder vedrørende Forældremyndigheden over Barnet til den af Forældrene, som skønnes bedst egnet, eller bestemme, hvem af dem Afgørelsesretten i den foreliggende Tvist skal tilkomme.

§ 58.

Er en af Forældrene ved Fraværelse, Sygdom eller af anden Grund midlertidig forhindret i at deltage i Bestemmelser angaaende Barnets Anliggender, og kan en Afgørelse ikke uden Ulempe opsættes, udøves Bestemmelseretten af den anden Ægtefælle. Denne maa dog ikke træffe nogen Afgørelse af indgribende Betydning for Barnets Fremtid, medmindre dettes Tarv utvivlsomt kræver det.

§ 59.

Gør en af Forældrene sig skyldig i groft Misbrug eller grov Forsømmelse ved Udøvelsen af Forældremyndigheden, er den henfalden til Misbrug af Beruselsesmidler, fører den et lastefuldt Liv, eller er den ved Fraværelse, Sygdom eller af anden Grund i længere Tid forhindret i at deltage i Forældremyndighedens Udøvelse, kan Overøvrigheden bestemme, at Forældremyndigheden skal tilkomme den anden alene.

§ 60.

Er Samlivet mellem Ægtefællerne hævet, træffer Overøvrigheden, saafremt nogen af dem begærer det, Bestemmelse om, hvem af dem Forældremyndigheden over Børnene skal tilkomme, eller, hvis den ene ikke findes at burde have Forældremyndigheden over dem alle, hvorledes de skal fordeles mellem Ægtefællerne. Er de enige, træffes Afgørelsen overensstemmende med deres Ønsker, for saa vidt det ikke aabenbart vil stride mod Børnenes Tarv. Er de ikke enige, afgøres Spørgsmaalet efter, hvad der under særligt Hensyn til Børnenes Tarv findes billigt. Er det godtgjort, at den ene af Ægtefællerne væsentlig bærer Skylden for Samlivets Ophævelse, og skønnes de begge lige egnede til at opdrage Børnene, skal den anden Ægtefælle være nærmest til at faa Forældremyndigheden.

Ved Separation eller Skilsmisse vil der i Bevillingen eller Dommen være at træffe Bestemmelse om, hvem Forældremyndigheden over Børnene skal tilkomme, og herved finder Reglerne i 1ste Stykke tilsvarende Anvendelse.